

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลของการบำบัดทางปัญญาต่อภาวะซึมเศร้าของเยาวชนหญิง
ในสถานสงเคราะห์

ชื่อผู้เขียน

นางสาวอัญชลี ฉัตรแก้ว

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดารารวรรณ	ตีะปินตา	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันทวี	เชื้อขาว	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรีนวล	วิวัฒน์คุณูปการ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พวงพยอม	ปัญญา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุภาพร	ลิ้ม โนมิต	กรรมการ

บทคัดย่อ

ภาวะซึมเศร้าเป็นปัญหาด้านสุขภาพจิตที่พบในกลุ่มเยาวชนหญิงมากกว่าในเยาวชนชาย และมักจะเป็นความแปรปรวนด้านจิตใจที่มีลักษณะเรื้อรัง จึงส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของเยาวชนทั้งด้านความคิด อารมณ์ แรงจูงใจ ร่างกายและพฤติกรรม รวมทั้งเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญของการฆ่าตัวตายของเยาวชน ดังนั้นการบำบัดทางปัญญาน่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งในการป้องกันและรักษาภาวะซึมเศร้าของเยาวชนหญิงได้ การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการบำบัดทางปัญญาต่อภาวะซึมเศร้าของเยาวชนหญิงในสถานสงเคราะห์ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเป็นเยาวชนหญิงจำนวน 8 คน ที่อาศัยอยู่ในศูนย์การศึกษาลูกผู้หญิงพุทธเกษตร จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 3 ส่วน คือ แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล แบบประเมินภาวะซึมเศร้าของเด็กและวัยรุ่นของโควาคส์ (Kovacs, 1985) แปลโดยอุมาพร ตรังคสมบัติ และ ดุสิต ลิขนะพิชิตกุล (2535) ผ่านการทดสอบหาความตรงในการจำแนก (discriminant validity) และผู้วิจัยได้นำมาทดสอบความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์

อัลฟาของครอนบาทเท่ากับ .81 ส่วนการจัดกิจกรรมการบำบัดทางปัญญาต่อภาวะซึมเศร้าของเยาวชนหญิงในสถานสงเคราะห์ ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดการบำบัดทางปัญญาต่อภาวะซึมเศร้าของเบ็ค, รูช, ชอว์, และ เอ็มเมอร์รี่ (Beck, Rush, Shaw, & Emery, 1979) และจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ผ่านการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติทดสอบพรีดแมน และการเปรียบเทียบความแตกต่างอันดับที่เป็นรายคู่โดยการเปรียบเทียบพหุคูณภายหลังการทดสอบพรีดแมน รวมทั้งการสรุปเนื้อหาข้อมูลที่ได้จากการดำเนินกิจกรรมการบำบัดทางปัญญา

ผลการวิจัยพบว่า

1. คะแนนภาวะซึมเศร้าของเยาวชนหญิงในสถานสงเคราะห์หลังเข้าร่วมการบำบัดทางปัญญาทันทีน้อยกว่าก่อนเข้าร่วมการบำบัดทางปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. คะแนนภาวะซึมเศร้าของเยาวชนหญิงในสถานสงเคราะห์ระยะติดตามผลหลังการบำบัดทางปัญญาสิ้นสุดลง 2 สัปดาห์น้อยกว่าก่อนเข้าร่วมการบำบัดทางปัญญา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. คะแนนภาวะซึมเศร้าของเยาวชนหญิงในสถานสงเคราะห์หลังเข้าร่วมการบำบัดทางปัญญาทันทีและระยะติดตามผลหลังการบำบัดทางปัญญาสิ้นสุดลง 2 สัปดาห์ ไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การบำบัดทางปัญญามีผลทำให้เยาวชนหญิงในสถานสงเคราะห์มีภาวะซึมเศร้ามลดลงทั้งในระยะหลังเข้าร่วมการบำบัดทางปัญญาทันที และระยะติดตามผลหลังการบำบัดทางปัญญาสิ้นสุดลง 2 สัปดาห์ ดังนั้นพยาบาลจิตเวชควรมุ่งการบำบัดทางปัญญาใช้ในการลดภาวะซึมเศร้าของเยาวชนหญิงในสถานสงเคราะห์ต่อไป

Thesis Title Effect of Cognitive Therapy on Depression of Female Youths in
a Welfare Institution

Author Miss Anchalee Chatkaew

M. N. S. Mental Health and Psychiatric Nursing

Examining Committee

Assistant Professor Dr. Darawan	Thapinta	Chairman
Assistant Professor Puntawee	Chuekao	Member
Assistant Professor Srinuan	Vivatkunupakan	Member
Assistant Professor Dr. Paungpayom	Panya	Member
Assistant Professor Yupaporn	Limkosit	Member

Abstract

Depression which is a psychological problem more frequently found in female youths rather than male youths. It is also a chronic emotional disorder affecting the progression of youth development in terms of cognitive, emotional, motivational, physical, and behavioral aspects. Additionally, it is an important risk factor of suicidal behavior of the youths. Therefore, cognitive therapy is probably an alternative therapy for depression prevention and treatment of the female youths. The purpose of this quasi-experimental study was to examine the effect of cognitive therapy on depression of female youths in a welfare institution. The purposively selected subjects were eight female youths resided at the Putakasert Educational Center for Young Girls in Chiang Mai province. The research instruments consisted of three parts: the Demographic Data Form; The Children's Depression Inventory (CDI) (Kovacs, 1985) translated into Thai version and tested for discriminant validity by Umaporn Trangombat and Dusit Likanapichitkul (1992), and

the Cronbach coefficient alpha reliability of .81 conducted by the researcher; and the Cognitive Therapy Program on Depression of Female Youths in a Welfare institution, developed by the researcher based on the Concept of Cognitive Therapy of Depression proposed by Beck, Rush, Shaw, & Emery (1979) and related literature and research review, tested for content validity by three experts. Data were analyzed by using descriptive statistics, the Friedman Test, and post hoc comparison for the Friedman test. Data emerged from cognitive therapy program were also summarized.

The major results revealed that:

1. The scores of depression of female youths in a welfare institution immediately after participating in cognitive therapy was statistically significant lower than that before participating in cognitive therapy ($p < .05$);
2. The scores of depression of female youths in a welfare institution 2-week follow up after participating in cognitive therapy was statistically significant lower than that before participating in cognitive therapy ($p < .01$); and
3. The scores of depression of female youths in a welfare institution immediately after participating in cognitive therapy and that 2-week follow up after participating in cognitive therapy was not different.

The results of this study indicate that the cognitive therapy could reduce depression of female youths in a welfare institution, immediately and 2-week follow up after participating in cognitive therapy. Therefore, psychiatric nurses should apply the cognitive therapy to reduce depression of female youths in a welfare institution.